

da te dim
 dim te
 da te ogenj
 Nema ogenj
 te pepel
 da te zemlja
 te norost
 zemlja te
 — — — — —
 prepesni
 v svojo govorico

Snežinke

Vinko
Möderndorfer

SNEŽINKE

prva

URE JADRNO tečejo

mimo okna

Še sneg bi lahko

povabila v sobo

Še sneg

skupaj s tiktakanjem

druga

POLJUBI ME z rokami

S krpami tkiva

S kožo
prijateljico najino
Poljubi me na mah
travo ali jablano
Poljubi me (žena)
kot sneg pokrajino

tretja
●
Pojdi v meso
dobri mraz
Dobri mraz
v meso kot kristal
soli

četrt
●
BELO KOT sneg
Jadrno kot jadro
Tiho najino oko
Belo v kosih
v kamnih gladko

peta
●
SI OD samote
od tvojih neštetihi imen
Si od nenadne beline
Kože Telesa Sluznice
Zemljevid ljubezni
si
Od vsega spočita
Pripravljena na setev

zadnja
●
NAJINA prst
se pokriva

se pokriva
s prsti
Najina plodna prst
s snegom

KAMENA Vsepovsod nebo
MOLITEV čez goro
in vodó

Vsepovsod voda
preko glave
pa do groba

Vsepovsod kamen
iz žile v žilo

amen

TIHA Vzemi me
LJUBEZENSKA kot naročje
PESEM Zvok prstov
O NJUNI VODI Odpiranje vrat

dobro

Vzemi me
na svoj korak
Na isto pot
Besedo Molk

slabo

Vzemi me
do gladine rjuh
Svežine kože
Do dotika jezika

dobro

Bodi mi blizu

kot bližina

Presketanje krvi

sokov vonjev

slabo

Bodi ti jaz

daleč in blizu

Znanec in sovražnik

Tiho Tiho stikanje

besed

dobro

STIKAM SE Stikam se z globino

tračnic

z mirovanjem neba šumom

listja

stikam se s tabo

stikom tvojih nog

roč obraza

Daleč me je prignala

ta moja neugnana

ljubezen

Ne vem če se bom

še kdaj lahko vrnil

v svoje naročje

V TRAVI DEŽ Črkovano nebo od dežja

(narahlo) barve mož rož in peska

Trava za dihanje

Tiho dihanje v travi

Upogibanje laktov — mešičkov cvetov

potem trava ki se upogne

in je upognjena

Pritisk nanjo
 sladek sladkoben sklenjen
 pritisk nanjo

Potem dež — utrujen
 preneha za danes

KAMEN * Roka (njena moja) odide
 MOLITVE Trava sama od sebe zadiha
 Nič ne ostane na njej
 Samo trava travnata

ODTRGAJ GA
 iz vratu Razlij mu oko
 Bodi kot prej Mehka
 Čisto nič od matere
 Postrgana notranjost
 Dišča
 od dojk Po mleku

Odtrgaj ga Njo Njega Strdek naju
 v maju
 Stopicljanje po tvojem rožnem soncu
 LJUBEZENSKA Rahla Vzhajajoča
 Od skalpelov ranjena

GLASBA * Ona — oljna svetloba
 LJUBLJENJ * v rokah vonj trave kamnov
 beline snega
 ONA — pokrivanje
 sandalovina dihanja
 — neka odprta knjiga
 dež in deževje

Samota — znotraj stegen
 belo meso osamelcev
 težke ikre potu
 Od daleč moje črke — na njej
 kri od krizantem sokov
 blizu dihanja

Ona — on
 kockast prt za njuno (najino)
 nujnost — otrok od oddaljenosti
 misel na smrt

Popolna
 skoraj popolna
 Tišina

KADAR kdo umre
 ostanejo oči odprte

Kadar kdo umre
 se listje pod korakom zgane

Kadar kdo umre
 stvari dobijo nove podobe

Kadar kdo umre
 roka pot med kamni najde
 kakor voda

MRTVO Kamen se ustavi
 kolo odvrtil
 in skala ob skalo udari

Na oknu cvetica odcvete
 in dan se pokrije z nočjo
 Deklica poljube razplete
 čez goro in čez vodó

Mrtva gaz stopinje odšteva
 Hiša čaka odpiranja vrat
 Vse kar se živo prebuja
 zdaj je šlo mrtvo spat